

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 319/2025
29.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиоца Град Београд – Секретаријат за имовинско-правне послове, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, против туженог АА, непознатог пребивалишта и боравишта, чији је привремени заступник Милош Влаховић, адвокат у ..., ради дуга, вредност предмета спора 390.540,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 475/24 од 29.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 29.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 475/24 од 29.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 475/24 од 29.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 754/2023 од 24.10.2023. године, у ставу I изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Ставом II изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени исплати износ од 390.540,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.01.2023. године до исплате, као и захтев за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 475/24 од 29.01.2025. године, у ставу првом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке, а одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Побијаном пресудом правноснажно је одбијен тужбени захтев тужиоца да се тужени, као контролни члан и власник 100% капитала брисаног привредног друштва “ББ“ д.о.о. ..., обавезе на исплату износа од 390.540,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.01.2023. године до исплате, а на име закупнине за период од октобра 2020. до октобра 2022. године. Према чињеничном стању утврђеном од стране првостепеног суда, Уговор о закупу пословног простора број .../... од 01.06.2015. године, који се налази у ... у улици ... број ..., зона II, канцеларија број ..., површине 30 м², закључен је између тужиоца и привредног друштва “ББ“ д.о.о. Привредно друштво “ББ“ д.о.о. ..., брисано је из регистра АПР-а, дана 08.09.2020. године, а тужбом у овој парници захтева се исплата закупнине од контролног члана брисаног привредног друштва за период након што је друштво престало да постоји, па судови закључују да тужени, као контролни члан не може бити одговоран за обавезе које нису могле настати сходно одредби члана 548. Закона о привредним друштвима, нити је тужилац предложио извођење доказа ради утврђења чињенице да је тужени користио предметни пословни простор до октобра 2022. године.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије. Указивање на погрешну примену материјалног права није поткрепљено додатним условом за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а који се тичу неуједначене судске праксе у истоветној чињеничноправној ситуацији, потребе за разматрањем правних питања од општег интереса, или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење примењених одредаба материјалноправног права.

Посебна ревизија је изузетно ванредно правно средство, чији циљ није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај. Стога, нису испуњени услови за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, с обзиром да нема потребе за новим тумачењем права поводом примењене одредбе члана 548. Закона о привредним друштвима имајући у виду да се у конкретном случају тражи плаћање закупнине за период након што је купац, привредно друштво “ББ“ д.о.о. ..., брисано из регистра АПР, самим тим нема ни обавезе за коју би евентално контролни члан овде тужени био одговоран.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужилац је против туженог поднео тужбу 24.01.2023. године. Вредност предмета спора је 390.540,00 динара.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да су у поступку у привредним споровима спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према одредби става 3. истог члана, као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којим предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора који је тужилац навео у тужби не прелази наведени износ. Одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност износа од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па се закључује да изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку није дозвољена.

Из наведених разлога је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић